

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO SEVEROČESKOU OBLAST

Mírové náměstí 3097/37, 400 01 Ústí nad Labem

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO

PRÁVNÍ MOCI dne **25. 5. 2019** a je

VYKONATELNÉ dne **29. 5. 2019**

Český telekomunikační úřad

Odbor pro severočeskou oblast dne **4.7.2019**

Číslo jednací
ČTÚ-31 709/2018-635/IX. vyř. - JeP

Ústí nad Labem
7.5.2019

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává toto

rozhodnutí:

I. Části návrhu navrhovatele **CENTAQUIS LIMITED**, se sídlem **Stasinou & Boumpoulinas 3, 1060 Nicosia, Cyprus** (dále jen "navrhovatel"), právně zastoupen: **Mgr. Dittrich Michal**, advokát, IČO 714 46 648, se sídlem **Na Březince 930/6, Smíchov, 15000 Praha 5** (dále jen "advokát navrhovatele"), zn. RIO21019, se vyhovuje a odpůrce, kterým je **LUKÁŠ VOŠVRDA**, nar. 8. 2. 1993, trvalým pobytem **Borská 5, 47123 Zákupy** (dále jen "odpůrce"), je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit dlužnou cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 1 887,00 Kč a příslušenství za číslo smlouvy 2378676

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	příslušenství - úroky z prodlení (% p. a.)	příslušenství - úroky z prodlení od - do
1.5.2014 — 31.5.2014	303,00	8,05	25.6.2014 — do zaplacení
1.6.2014 — 30.6.2014	349,00	8,05	25.7.2014 — do zaplacení
1.7.2014 — 31.7.2014	349,00	8,05	26.8.2014 — do zaplacení
1.7.2014 — 31.7.2014	100,00	8,05	23.7.2014 — do zaplacení
1.8.2014 — 31.8.2014	349,00	8,05	25.9.2014 — do zaplacení
1.9.2014 — 30.9.2014	100,00	8,05	11.9.2014 — do zaplacení
1.9.2014 — 30.9.2014	337,00	8,05	25.10.2014 — do zaplacení

to vše do 3 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 4200392414/6800, pod variabilním symbolem 2378676.

II. Části návrhu navrhovatele k uložení povinnosti odpůrci uhradit dlužnou cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 1 338,00 Kč a příslušenství za zúčtovací období 1.2.2015 — 28.2.2015, **se nevyhovuje**.

III. Odpůrce je podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit navrhovateli náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva ve výši 34,00 Kč za uhrazený správní poplatek, dále ve výši 536,00 Kč za právní zastoupení, a to vše do 3 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 4200385644/6800, pod variabilním symbolem 2378676.

Odůvodnění:

Dne 7. 6. 2018 bylo na návrh navrhovatele zahájeno správní řízení ve věci sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění za poskytnutou službu elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem u čísla smlouvy uvedeného ve výroku I.

Navrhovatel předložil Smlouvu o poskytování veřejných služeb elektronických komunikací č. 2378676, sjednanou na dobu neurčitou, ze dne 30. 4. 2014, kterou odpůrce stvrdil svým podpisem. Dále navrhovatel předložil Specifikaci služeb pro rezidentního zákazníka ke smlouvě, ze dne 30. 4. 2014, se službou RIO Data Light 20 – ETTH/FTTH, s minimálním závazkem do 29. 4. 2016, tyto listiny odpůrce stvrdil svým podpisem.

Navrhovatel dále správnímu orgánu sdělil následující: „*Navrhovatel vyzval odpůrce předžalobní upomínkou ve smyslu § 142a o.s.ř., odpůrce však dosud na svém dluhu ničeho neuhradil.*

Navrhovatel si dovoluje vyčíslit odměnu advokáta, a to za 3 úkony právní služby po 1.000 Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb. dle ust. § 7 bodu 3 a ust. § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 3.000,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozbohem, podání žaloby) a 3x režijní paušál po 300,- Kč dle ust. § 14b odst. 5 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 900,- Kč, celkem tedy 4.719,- Kč vč. DPH.“

Pohledávka společnosti RIO Media a.s., byla postoupena společnosti CENTAQUIS LIMITED na základě uzavřené smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 8. 3. 2017.

Na podporu svých tvrzení, že odpůrce dluží navrhovateli částku v celkové výši 3 225,00 Kč a příslušenství, předložil navrhovatel správnímu orgánu podle § 52 správního řádu důkazy (doklady), kterými jsou: Plná moc, Místopřísežné prohlášení, Osvědčení plátce DPH, Smlouva o poskytování veřejných služeb, Specifikace služeb pro rezidentního zákazníka, Všeobecné obchodní podmínky, Daňové doklady, Smlouva o postoupení pohledávek, Předžalobní upomínka, Podací lístek.

Vzhledem ke skutečnosti, že návrh petitu obsahoval mimo jiné částky, o nichž není Český telekomunikační úřad kompetentní rozhodnout (v daném případě se nejednalo o služby elektronických komunikací ve smyslu zákona o elektronických komunikacích), bylo správní řízení v částce 399,00 Kč s příslušenstvím usnesením čj. ČTÚ-31 709/2018-635/III. vyř. - JeP odloženo.

Správní orgán vyrozuměl účastníky tohoto řízení dopisem ze dne 10. 8. 2018 o tom, že ve shora uvedené věci bylo zahájeno správní řízení. Následně jim bylo v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu správním orgánem umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí, a to dopisem ze dne 1. 3. 2019. Zásilky byly doručeny odpůrci na základě ustanovení § 129 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích v souladu s § 49 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění. V celém průběhu správního řízení se odpůrce k předmětu správního řízení nevyjádřil a možnosti seznámení se spisem nevyužil žádný z účastníků řízení.

Jelikož součástí návrhu byl též požadavek na úhradu položky „Poplatek za 2. upomínku 07/2014 a 09/2014“ a z doložených vyúčtování nebylo jednoznačně zřejmé, k jakým dlužným vyúčtováním se upomínka váže, žádal správní orgán navrhovatele o upřesnění této položky. Navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 20. 2. 2019 upřesnil k jakým neuhrazeným

vyúčtováním se tato upomínka váže, tedy prokázal oprávněnost svého nároku na tuto položku.

Po přezkoumání důkazních prostředků dospěl správní orgán k závěru, že dluh uvedený v I. výroku ve výši 1 887,00 Kč, skutečně vznikl a odpovídá za něj, v souladu s § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, odpůrce. Vzhledem k tomu, že návrh byl podán důvodně a správní orgán považuje skutková zjištění za dostatečná, rozhodl tak, jak uvedl v I. výroku tohoto rozhodnutí.

Ohledně úroků z prodlení splatných od 1. 1. 2014 je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob, vydaným k provedení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Požadavek navrhovatele na zaplacení úroků z prodlení byl shledán opodstatněným, neboť výše úroků z prodlení nepřekračuje výši úroků stanovenou uvedenými právními předpisy.

K nároku navrhovatele na úhradu vyúčtované smluvní pokuty za předčasné ukončení smlouvy ve výši 1 338,00 Kč správní orgán sděluje následující:

Navrhovatel se na odpůrci domáhá uhrazení smluvní pokuty za předčasné ukončení smlouvy 02/2015, ve vyúčtování 1000093451711502 s tím, že tato byla skryta do Všeobecných podmínek společnosti RIO Media a.s., které byly platné a účinné v době uzavření smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací, jež jsou nedílnou součástí uzavřené smlouvy. Navrhovatel ve smlouvě uvádí že: „*Smlouva se řídí platným právním řádem ČR. Všeobecnými podmínkami. Reklamačním řádem. Provozními řády služeb a Ceníky...*“. Správní orgán šetřením zjistil, že ujednání o smluvní pokutě je ukryto ve VP v článku 12.2.

Podle § 2048 věty první zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, platí, že ujednají-li si strany pro případ porušení smluvené povinnosti smluvní pokutu v určité výši nebo způsob, jak se výše smluvní pokuty určí, může oprávněný požadovat smluvní pokutu. Z povahy tohoto ustanovení vyplývá, že podmínkou platnosti ujednání o smluvní pokutě je určení konkrétní povinnosti, na jejíž porušení je smluvní pokuta vázána a dále musí být dostatečně specifikována výše smluvní pokuty nebo způsob jejího určení. Nelze-li pro neurčitost ujednání o smluvní pokutě zjistit jeho obsah, půjde o zdánlivé právní jednání, k němuž se podle § 554 občanského zákoníku nepřihlíží, tudíž takové ujednání nezakládá žádné právní následky.

Z návrhu plyne, že navrhovatel za součást ujednání o smluvní pokutě pokládá čl. 12 bod 12.2 všeobecných podmínek. K tomuto však správní orgán odkazuje na nález Ústavního soudu ČR ze dne 11. 11. 2013, sp. zn. I. ÚS 3512/11, ve kterém se Ústavní soud v čl. 33 vyjádřil, že „... v rámci spotřebitelských smluv ujednání zakládající smluvní pokutu zásadně nemohou být součástí tzv. všeobecných obchodních podmínek, nýbrž toliko spotřebitelské smlouvy samotné (listiny, na níž spotřebitel připojuje svůj podpis)“. Všeobecné obchodní podmínky mají obsahovat zejména ujednání technického a vysvětlujícího charakteru, nemají sloužit k tomu, aby do nich byla zařazena nepřehledná, složitá a malým písmem psaná (tj. pro spotřebitele nevýhodná) ustanovení, u nichž se předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou. Dle názoru Ústavního soudu má být text spotřebitelské smlouvy (zejména formulářové) dostatečně čitelný a srozumitelný pro průměrného spotřebitele, musí být přehledný, logicky uspořádaný, psaný dostatečně velkým písmem a důležitá ujednání se nesmějí nacházet v oddílech, které vzbuzují dojem nepodstatného. Ujednáním, které této vyřčené zásadě odporují, nemůže být přiznána právní ochrana.

Vzhledem k tomu, že účastníky smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací byli na jedné straně dodavatel (poskytovatel) a na druhé straně spotřebitel, nahlíží se na tuto

smlouvu jako na smlouvu spotřebitelskou, jež je upravena v ustanovení § 51a a násl. občanského zákoníku.

Vzhledem k tomu, že nárok na zaplacení navrhovatelem uplatněné smluvní pokuty nevznikl, nevznikl ani nárok na zaplacení příslušenství této pohledávky.

V souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích uplatnil navrhovatel své právo na náhradu nákladů řízení.

Navrhovatel požadoval náhradu nákladů správního řízení za zaplacený správní poplatek.

Správní poplatek byl vyměřen podle sazebníku, příloha zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položka 110 písmeno c), a to ve výši 200,00 Kč.

Dále pak uplatnil náklady právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a to v celkové výši 4 719,00 Kč včetně DPH (sazba DPH byla požadována ve výši platné v době podání návrhu).

Podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přiznává správní orgán účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování či bránění práva v plné výši proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může být náhrada nákladů poměrně rozdělena, popřípadě rozhodnuto, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu být přiznána plná náhrada nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části.

Správní orgán je toho názoru, že podle ustanovení § 10 odst. 1), vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, se při zastupování ve správním řízení považuje za tarifní hodnotu částka 5 000,00 Kč. Navrhovatel v tomto správním řízení učinil pouze dva úkony právní služby, a to, když převzal a připravil zastoupení, nadto učinil písemné podání návrhu. Z tohoto důvodu mu náleží odměna v celkové výši 3 146,00 Kč, kdy z toho činí 2 420,00 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání návrhu na zahájení řízení – 2 x 1 210,00 Kč) a ve výši 726,00 Kč za náhradu hotových výdajů (2 x 363,00 Kč).

Navrhovatel kromě shora uvedených nákladů (úkonů) požaduje navíc náhradu nákladů za „předžalobní upomínku“. K tomu správní orgán uvádí, že předžalobní upomínka není náklad nutný k bránění práva ve sporu podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích. Občanské soudní řízení předžalobní upomínku uplatněnou vůči dlužníkovi vyžaduje, a to má přímý dopad na přiznání nebo nepřiznání nákladů řízení, správní řád ani zákon o elektronických komunikacích nic takového nepožaduje. Jedná se tedy o úkon, který přímo nesouvisí se správním řízením a není tedy pokládán za účelně vynaložený náklad.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel měl v řízení pouze částečný úspěch, a to ve výši 58,51 % sporné částky, byly navrhovateli přiznány ve smyslu § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích náklady odpovídající rozdílu mezi jeho úspěchem a úspěchem odpůrce, tj. ve výši 17,02 % jeho účelně vynaložených nákladů. Správní orgán tak navrhovateli přiznal náklady za uhrazený správní poplatek ve výši 34,00 Kč a dále za právní zastoupení ve výši 536,00 Kč. Správní orgán na základě výše uvedeného rozhodl o nákladech řízení tak, jak je uvedeno ve III. výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to v počtu dvou stejnopisů na adresu Český telekomunikační úřad, odbor pro severočeskou oblast, Mírové náměstí 097/37, 400 01 Ústí nad Labem, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Pavlína Jelínková v. r.
odborný referent

Otisk úředního razítka

Za správnost: Pavlína Jelínková, 4. 7. 2019

Vypraveno dne: 7. 5. 2019